

**SZCZEGÓŁOWA SPECYFIKACJA TECHNICZNA
WYKONANIA I ODBIORU
ROBÓT BUDOWLANYCH
M.14.03.01**

M.14.03.01. STALOWE KONSTRUKCJE WIELOPŁASZCZOWE Z BLACHY FALISTEJ O GŁĘBOKIM PRZETŁOCZENIU

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot ST

Przedmiotem niniejszej specyfikacji technicznej (ST) są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z wykonaniem konstrukcji stalowej z blach falistych projektowanego w związku z inwestycją:

„Rozbudowa drogi powiatowej nr 3903P w zakresie budowy drogi dla rowerów na odcinku od Brenna w kierunku Włoszakowic - mosty na kanałach Breńskim i Lipiec.”

1.2. Zakres stosowania ST

Specyfikacja jest stosowana jako dokument przetargowy i kontraktowy przy zlecaniu i realizacji Robót wymienionych w punkcie 1.1.

1.3. Zakres robót objętych ST

Ustalenia zawarte w niniejszej specyfikacji dotyczą zasad prowadzenia robót związanych z wykonaniem i odbiorem przepustu na zadaniu „Rozbudowa drogi powiatowej nr 3903P w zakresie budowy drogi dla rowerów na odcinku od Brenna w kierunku Włoszakowic - mosty na kanałach Breńskim i Lipiec”

- a) Zakup elementów konstrukcyjnych ze stalowych blach falistych o wymiarze fali 381x140[mm]
- b) Transport i składowanie elementów i materiałów do wykonania powyższego zadania,
- c) Zmontowanie na fundamencie elementów konstrukcyjnych,
- d) Ułożenie „parasola” ochronnego (geowłóknina, geomembrana, geowłóknina lub mata bentownitowa) zgodnie z dokumentacją techniczną,
- e) Wykonanie zasypki.

1.4. Określenia podstawowe

Określenia podane w niniejszej ST są zgodne z obowiązującymi polskimi normami podanymi w ST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” [1] , pkt 1 oraz Zaleceniami Projektowymi i Technologicznymi dla Podatnych Konstrukcji Inżynierskich z Blach Falistych [6].

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

Ogólne wymagania dotyczące robót podano w ST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” [1], pkt 1.5.

2. MATERIAŁY

2.1. Ogólne wymagania dotyczące materiałów

Ogólne wymagania dotyczące materiałów, ich pozyskiwania i składowania, podano w ST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” [1] pkt 2.

2.2. Materiały do wykonania robót

2.2.1. Zgodność materiałów z dokumentacją projektową

Materiały do wykonania robót powinny być zgodne z ustaleniami dokumentacji projektowej.

2.2.2. Stosowane materiały

Materiałami stosowanymi przy wykonywaniu robót są:

- elementy konstrukcyjne ze stalowych blach falistych
- elementy stalowe do łączenia blach falistych
- kruszywo na zasypkę inżynierską
- kaputki z tworzywa sztucznego wypełnione masą trwale elastyczną wraz z uszczelnieniem styków blach masą trwale elastyczną
- Wykonanie obrukowania skarpy nasypu z kamienia hydrotechnicznego w geokracie

2.2.3. Elementy konstrukcyjne ze stalowych blach falistych

Konstrukcję przejścia stanowią elementy konstrukcyjne wykonane ze stalowych blach falistych o następujących parametrach:

Kanał Breński:

- rozpiętość: 5,80 m,
- wysokość: w świetle 1,51 m,

- grubość blachy konstrukcji głównej: 5,5 mm,
- profil fali: 381x140 mm,

Kanal Lipiec:

- rozpiętość: 6,65 m,
- wysokość: w świetle 1,72 m,
- grubość blachy konstrukcji głównej: 7,00 mm,
- profil fali: 381x140 mm,

Elementy konstrukcyjne zabezpieczone są antykorozyjnie przez cynkowanie ogniowe o gr. powłoki zgodnej z normą PN-EN 1461:2000 [2]. Dodatkowo elementy zabezpieczone są farbą epoksydowo-poliuretanową grubości 200 µm na całej powierzchni zewnętrznej i wewnętrznej. Grubość powłok malarskich ma być zgodna z PN-EN ISO 12944-5. Dostawca powinien przedstawić wydany przez notyfikowaną jednostkę Certyfikat Zakładowej Kontroli Produkcji na zgodność ze zharmonizowaną normą PE-EN 1090-1[5].

2.2.4. Elementy stalowe do łączenia blach falistych

Do łączenia elementów konstrukcyjnych z blachy falistej stosowane są śruby:

- dla konstrukcji o karbowaniu 381x140 M20 klasy min 8.8.

Łączniki zabezpieczone są antykorozyjnie przez cynkowanie ogniowe o gr. powłoki zgodnej z normą PN-EN 1461:2000 [2].

2.2.5. Kruszywo na zasypkę

Na zasypkę konstrukcji należy użyć mieszanek żwirowo – piaskowych, piasków grubych, piasków średnich o maksymalnym wymiarze ziaren 45mm wskaźniku różnoziarnistości $C_u \geq 4.0$, wskaźniku krzywizny $1 \leq C_c \leq 3$, oraz wodoprzepuszczalności $k > 6$ m/dobę. Materiał powinien charakteryzować minimalny kat tarcia wewnętrznego $\geq 34^\circ$. Materiał nie powinien być agresywny i zawierać związków organicznych, zmarzlin itp. Materiał powinien spełniać wymagania normy PN-S-02205:1998 [3].

2.2.6. System hydroizolacji

Jako ochronę konstrukcji przed mogącą się przedostawać do jej wnętrza wodą opadową należy zastosować: jednoskładnikową poliuretanową masę uszczelniającą układaną na każdym połączeniu śrubowym oraz każdej krawędzi blachy. Minimalne parametry jakie powinna spełniać masa przedstawiono poniżej:

- zawartość ciał stałych: > 94%
- gęstość przy 20°C: ok. 1,17 g/cm³
- odporność na rozciąganie: ok. 2 N/mm²
- odporność na ścinanie: ok. 1 N/mm²
- odporność na rozdzielanie: 13 N/mm
- czas tworzenia warstwy zewnętrznej
- przy 23°C i 50% wilgotności względnej: ok 60 min
- czas twardnienia
- przy 23°C i 50% wilgotności względnej: 4 mm w ciągu 24 godzin
- twardość Shore A: ok. 50
- moduł przy zerwaniu: 0,6 MPa
- wydłużenie do zerwania: > 600 %
- odporność na rozcieńczone kwasy: średnia
- odporność na promienie UV: dobra
- odporność na wodę i sól: doskonała
- odporność cieplna: -40°C do +90°C

2.2.7. Materiał do umocnienia skarp na wlocie i wylocie

Umocnienie skarp przy wlocie i wylocie konstrukcji stalowych należy wykonać z kamienia hydrotechnicznego 70-140 mm układanego w geokracie o wysokości komórki min. 100mm.

3. SPRZĘT

3.1. Ogólne wymagania dotyczące sprzętu

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w ST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne”[1], pkt 3.

3.2. Sprzęt do wykonania robót

Do wykonania montażu konstrukcji i układania i zagęszczania materiału zasypki inżynierskiej może być stosowany sprzęt:

- żuraw o odpowiedniej nośności
- rusztowanie montażowe,
- zawiesia i haki montażowe,
- agregaty prądotwórcze,
- lekkie rusztowania i drabiny,
- zakrętki elektryczne lub pneumatyczne min. 2 szt.,
- klucze ręczne,
- klucz dynamometryczny do kontroli momentu dokręcenia,
- sprzęt zagęszczający – zagęszczarki mechaniczne, płyty wibracyjne, walce,
- lub inny sprzęt zaakceptowany przez Inżyniera.

4. TRANSPORT

4.1. Ogólne wymagania dotyczące transportu

Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w ST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne”[1], pkt 4.

4.2. Transport i przechowywanie materiałów

Środki transportu podlegają akceptacji Inżyniera.

Materiały do wykonania konstrukcji z blach falistych mogą być przewożone dowolnymi środkami transportu. Należy je ułożyć równomiernie na całej powierzchni ładunkowej, obok siebie i zabezpieczyć przed możliwością przesuwania się podczas transportu. Należy zwrócić uwagę na zabezpieczenie warstwy ochronnej stali (ocynk i farba przed uszkodzeniami mechanicznymi).

W przypadku wystąpienia uszkodzeń powłoki cynkowej lub malarskiej powstałej podczas transportu lub rozładunku, zostanie dokonana naprawa farbami dopuszczonymi do nanoszenia na powłoki cynkowe lub powłoki malarskie. Naprawa powłoki cynkowej wykonana będzie np. farbą ZINGA - jednoskładnikowy preparat do galwanizacji na zimno o wysokiej zawartości cynku zawierający węglowodory aromatyczne. W przypadku dużych uszkodzeń powierzchni cynkowej w uzgodnieniu z nadzorem podjęte będą decyzje co do sposobu naprawy powłoki cynkowej. Naprawa powłoki malarskiej wykonana będzie odpowiednimi farbami. Zalecane jest naprawienie w/w uszkodzeń po zmontowaniu całej konstrukcji, ponieważ podczas montażu mogą również wystąpić drobne uszkodzenia.

Kruszywo należy przewozić dowolnymi środkami transportu w warunkach zabezpieczających je przed zanieczyszczeniem, zmieszaniem z innymi kruszywami i nadmiernym zawilgoceniem.

Wykonawca jest obowiązany do zapewnienia środków bezpieczeństwa w trakcie transportu zarówno na placu budowy, jak i poza nim. Transport po drogach publicznych powinien odbywać się zgodnie z wymaganiami podanymi w ST D-M-00.00.00. „Wymagania Ogólne” [1].

Transport po budowie powinien odbywać się po odpowiednio przygotowanych drogach dojazdowych.

5. WYKONANIE ROBÓT

5.1. Ogólne zasady wykonywania robót

Ogólne zasady wykonywania robót podano w ST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne”[1], pkt 5.

5.2. Zasady wykonywania robót

Sposób wykonania robót powinien być zgodny z dokumentacją projektową i ST.

Podstawowe czynności przy wykonywaniu robót obejmują:

- przygotowanie do montażu elementów konstrukcyjnych z blach falistych,
- montaż elementów konstrukcyjnych z blach falistych,
- wykonanie zasypek inżynierskiej,
- zabezpieczenie konstrukcji przed wodą opadową,
- roboty wykończeniowe.

5.3. Roboty przygotowawcze

Przed przystąpieniem do robót należy:

- a) ustalić materiały i sprzęt niezbędne do wykonania robót,
- b) określić kolejność, sposób i termin wykonania robót.

5.4. Przygotowanie do montażu elementów konstrukcyjnych z blach falistych

Roboty montażowe zostaną rozpoczęte po wykonaniu podpór żelbetonowych z betonu konstrukcyjnego B30 zgodnego z ST M-13.01.01 z zabetonowanymi kotwami służącymi do zamocowania ceownika mocującego elementy konstrukcji i zasypaniu ich do poziomu rzędnej góry ściany fundamentu zgodnie z dokumentacją techniczną oraz odebraniu ich przez nadzór, co zostanie potwierdzone wpisem w Dzienniku Budowy.

Kotwy osadzić w taki sposób, by nie wystawały ponad poziomą powierzchnię ściany fundamentu więcej jak 40 mm. Kotwy osadzić pod kątem zgodnym z dokumentacją projektową w stosunku do pionu. Ceowniki połączyć z fundamentem za pomocą kotew nie dokręcając śrub trwale. Po zmontowaniu konstrukcji stalowej a przed jej zasypaniem opcjonalnie wykonać podlewkę niskoskurczową pod ceowniki.

Konstrukcję stalową można posadowić na fundamentach z blach falistych. Prace montażowe należy wówczas prowadzić równolegle do montażu fundamentu.

5.5. Montaż elementów konstrukcyjnych z blach falistych

Konstrukcja składa się ze stalowych elementów konstrukcyjnych z blachy falistej łączonych ze sobą za pomocą ocynkowanych śrub, kotew służących do połączenia konstrukcji z podporami oraz ceownika mocującego konstrukcję do fundamentu żelbetowego. Montaż konstrukcji należy wykonywać zgodnie z rysunkami montażowymi dostarczonymi wraz z elementami konstrukcyjnymi i przy użyciu sprzętu wymienionego w pkt. 3.2.

Montaż elementów konstrukcyjnych prowadzony będzie przez wykwalifikowaną ekipę montażową posiadającą referencje z wykonania w przeciągu dwóch ostatnich lat, co najmniej dwóch konstrukcji z blach falistych o rozpiętości ≥ 15 m.

W przypadku konstrukcji posadowionych na podporach z betonu zbrojonego montaż rozpocząć od montażu ceowników bazowych na wcześniej zabetonowanych kotwach w rozstawie osiowym zgodnym z danym typem konstrukcji (dla fali 381x140 rozstaw 381 mm, dla fali 500x237 rozstaw 250 mm lub 500 mm). Kotwy rozmieszczać w taki sposób, aby oś utworzona przez dwie odpowiadające sobie kotwy znajdujące się na przeciwnych fundamentach, tworzyła z osią podłużną fundamentu kąt prosty. Nie dokręcać ceownika trwale, gdyż może to spowodować utrudnienia w montażu arkuszy blach bocznych. Ceownik dokręcić docelowo, gdy cała konstrukcja stalowa zostanie zmontowana.

Konstrukcja złożona jest z blach falistych, które po połączeniu tworzą półpiersienie. Rozróżniamy dwa typy półpiersienia – zewnętrzne oraz wewnętrzne, odpowiednio oznaczone na rysunku montażowym.

Montaż należy rozpocząć od dwóch półpiersienia wewnętrznych, czyli pierwszego i trzeciego półpiersienia konstrukcji. Półpiersienie wewnętrzne należy montować w pozycji poziomej w pobliżu fundamentów, na których następnie należy ustawiać je przy użyciu żurawia. Blachy półpiersienia zewnętrznego należy nakładać pojedynczo, z obu stron między półpiersieniami wewnętrznymi, rozpoczynając od blach bocznych. Blachy należy montować zgodnie z rysunkiem montażowym

Po zmontowaniu całej konstrukcji dokręcić śruby. Dokręcanie śrub rozpocząć się od środka konstrukcji śruba po śrubie idąc po obwodzie w kierunku wlotu i wylotu. Proces skręcenia konstrukcji ma istotne znaczenie dla późniejszego zachowania konstrukcji w trakcie jej zasypywania i użytkowania. Minimalny moment dokręcenia wynosi 300 [Nm] dla konstrukcji o rozpiętości do 7[m] oraz 360 [Nm] dla pozostałych..

5.6. Wykonywanie zasyпки konstrukcji stalowej

Materiał zasyпки powinien być układany warstwami o maksymalnej grubości 30 cm w stanie luźnym, następnie zagęszczany. Układanie musi być wykonywane symetrycznie, aby wysokość zasyпки była taka sama po obydwu stronach konstrukcji stalowej, przy czym dopuszcza się różnicę wysokości równą jednej warstwie. Przed przystąpieniem do układania kolejnej warstwy należy upewnić się czy poprzednia została właściwie zagęszczona.

Wskaźnik zagęszczenia kruszywa zasyпки, określany zgodnie z normą PN- 88/B-04481 [4] nie wykluczając zapisów EC7 [6] powinien wynosić:

- Is- min 0,95 – w odległości do 20 cm od ścianki konstrukcji,
- Is- min 0,98 – w pozostałym obszarze.

Do zagęszczania kruszywa w strefie bezpośrednio przy konstrukcji stosować należy ogólnie dostępny sprzęt do zagęszczania zwracając szczególną uwagę na dokładność wykonania prac. Sprzęt ciężki może pracować w odległości ponad 1,0 m od konstrukcji poruszając się zawsze równolegle do jej osi podłużnej. Nie dopuszcza się przymowania kruszywa na zasypkę w bezpośredniej bliskości konstrukcji oraz nie wolno rozładowywać pojazdów z kruszywem bezpośrednio na konstrukcję.

Szczególną ostrożność należy zachować w przypadku zagęszczania gruntu na końcach konstrukcji. Końce konstrukcji pracują jak wspornikowe ściany oporowe i istnieje niebezpieczeństwo, że nie przeniosą parcia gruntu wywołanego pracą ciężkiego sprzętu zagęszczającego grunt. W związku z tym na końcach konstrukcji należy stosować lekki sprzęt zagęszczający oraz dopuszcza się obniżenie wskaźnika zagęszczenia gruntu do ok. 0,95 wg standardowej próby.

Zasypując konstrukcję należy pozostawić niezasypane końce konstrukcji na długości ok. 1,5 m w celu umożliwienia wykonania szalunków i ułożenia zbrojenia wieńców. Wieńce żelbetowe należy wykonać po uprzednim zasypaniu konstrukcji do projektowanej rzędnej.

Wykonanie wieńca przed zasypaniem konstrukcji może spowodować powstanie rys lub pęknięć na skutek pracy konstrukcji w czasie zasypywania.

5.7. Zabezpieczenie konstrukcji przed wodą opadową

Wszystkie łączniki zabezpieczyć od strony naziomu kapturkami z tworzywa sztucznego wypełnionymi masą trwale elastyczną wraz z uszczelnieniem styków blach masą trwale elastyczną.

5.8. Umocnienie skarp wlotu i wylotu

Roboty związane z umocnieniem skarp kamieniem hydrotechnicznym wykonywane będą ręcznie przy użyciu narzędzi brukarskich. Przed rozpoczęciem montażu należy przygotować powierzchnię skarpy (wyrównać i oczyścić z wystających elementów i zanieczyszczeń).

Geokraty należy układać z góry na dół zostawiając na górze odpowiednią długość maty do wykonania zakotwienia

Geokraty należy przytwierdzić do podłoża za pomocą szpilki stalowej lub drewnianego kołka w dnie rowka kotwiącego. Zaleca się stosowanie szpilek, kołków montażowych w ilości 3-4 szt/m². Zapewni to właściwe przytwierdzenie geokraty do podłoża.

U podłoża skarpy należy przewidzieć gurt betonowy/żelbetowy do oparcia umocnienia, posadowiony poniżej głębokości przemarzania gruntu.

Po rozłożeniu geokraty na skarpach należy wypełnić ją kamieniem hydrotechnicznym na całej wysokości geokraty.

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

6.1. Ogólne zasady kontroli jakości robót

Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w ST D-M-00.00.00 [1] „Wymagania ogólne”, pkt 6.

6.2. Program badań

6.2.1. Badania przed przystąpieniem do robót

Przed przystąpieniem do robót Wykonawca również powinien uzyskać wymagane dokumenty, dopuszczające do obrotu i powszechnego stosowania materiały do budowy przejścia dla zwierząt z elementów konstrukcyjnych z blachy falistej (certyfikaty zgodności, deklaracje zgodności, ew. badania materiałów wykonane przez dostawców itp.), potwierdzające zgodność materiałów z wymaganiami projektu wykonawczego.

6.2.2. Badania w trakcie i po wykonaniu robót

a) Kontrola momentu dokręcenia śrub

Wykonawca montażu konstrukcji przedstawia raport zawierający zestawienie wielkości momentów dokręcenia śrub podczas montażu. Kontroli poddaje się 5% ogólnej ilości śrub użytych do zmontowania konstrukcji. Minimum 95% sprawdzanych śrub musi spełniać wymogi dotyczące wielkości momentu dokręcenia określonego w pkt. 5.5. Wielkość momentu dokręcenia śrub należy sprawdzać przy pomocy klucza dynamometrycznego. Kontrolę przeprowadzić na losowo wybranych śrubach, zlokalizowanych równomiernie wokół konstrukcji.

b) Kontrola kształtu konstrukcji

Kontrolą należy objąć kształt konstrukcji w zakresie wysokości i rozpiętości. Dopuszczalne odchylenie wymiarów (rozpiętości i wysokości) po skręceniu wynosi:

- dla konstrukcji skrzynkowych: +2% rozpiętości, +2%/-4% wysokości
- dla konstrukcji o pozostałych kształtach: +2% rozpiętości, ±2% wysokości

Dopuszczalne tolerancje wymiarów (rozpiętości i wysokości) konstrukcji po jej zasypaniu wynoszą ±2% rozpiętości konstrukcji zmierzonej po skręceniu.

W trakcie układania i zagęszczania zasyпки wystąpić mogą następujące przemieszczenia konstrukcji:

- wypiętrzenie spowodowane parciem bocznym zbyt intensywnie zagęszczanej zasyпки,
- deformacja pozioma – przesunięcie na bok, spowodowane niesymetrycznym obciążeniem konstrukcji lub zróżnicowanym zagęszczeniem zasyпки na jednej ze stron,

W trakcie zagęszczania zasyпки prowadzić pomiary wielkości deformacji pionowych i poziomych. Sprawdzanie tych wielkości odbywać się będzie w miarę możliwości każdorazowo po ułożeniu i zagęszczeniu każdej warstwy zasyпки.

Liczba pomiarów zostanie uzgodniona z Nadzorem, a wszystkie wyniki zostaną zestawione w protokołach z pomiarów. Dopuszczalne tolerancje wymiarów (rozpiętości i wysokości) konstrukcji po jej zasypaniu wynoszą ±2% rozpiętości konstrukcji zmierzonej po skręceniu. Przekroczenie tej wartości wymaga konsultacji z Nadzorem, Projektantem i dostawcą konstrukcji. W celu zapobieżenia nadmiernym odkształceniom konstrukcji, można ją dociążyć na koronie ograniczając wypiętrzanie się konstrukcji. Należy zachować jednak ostrożność, aby nie doprowadzić do deformacji konstrukcji wskutek zbyt dużego dociążenia.

Jeżeli nastąpi nadmierne przesunięcie konstrukcji na jedną ze stron lub w przypadku nadmiernego wypiętrzenia konstrukcji zostanie wymieniona część lub całość zasypki. O ile odkształcenie nie jest nadmierne, konstrukcja stalowa powinna odzyskać swój właściwy kształt.

Należy zauważyć, że odkształcenia konstrukcji w trakcie jej zasypywania są rzeczą normalną, wręcz pożądaną. Po zakończeniu zasypywania i wystąpieniu obciążenia od góry konstrukcja wywiera nacisk na zasypkę znajdującą się po bokach konstrukcji powodując odpór gruntu.

Należy unikać obciążeń punktowych, skoncentrowanych na konstrukcję.

Jeżeli zasypka po bokach konstrukcji składa się z bardzo słabego lub nieodpowiednio zagęszczonego gruntu, to pod wpływem obciążeń zewnętrznych boki konstrukcji przesuwają się będą w kierunku na zewnątrz, aż zostanie osiągnięty stan graniczny odkształceń i nastąpi wyboczenie przekroju.

c) Kontrola grubości powłok

Dostawca konstrukcji przedstawi raport z badań grubości powłok. Grubości powłok muszą spełniać wymagania podane w p. 2.2.3.

d) Kontrola wskaźnika zagęszczenia kruszywa zasypki

Zaleca się sprawdzenie wskaźnika zagęszczenia metodami „in-situ” każdej warstwy gruntu oraz sprawdzając inną metodą, np. co 3 warstwę lub według decyzji Inspektora. Miejsca badań oraz otwory, z których pobierane są próbki gruntu do kontroli powinny być umiejscowione w dowolnym miejscu po długości konstrukcji, w odległości 0,3 m i 1,0 m od jej ścianki, a z każdego z otworów należy pobrać po 2 próbki.

Wartości wskaźnika zagęszczenia muszą spełniać wymagania podane w p. 5.6.

7. OBMIAR ROBÓT

7.1. Ogólne zasady obmiaru robót

Ogólne zasady obmiaru robót podano w ST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” [1], pkt 7.

7.2. Jednostka obmiarowa

Jednostkami obmiarowymi dla M.14.03.01 są:

- szt. (sztuka) wykonanej konstrukcji stalowej wraz z uszczelnieniem.
- m3 (metr sześcienny) ułożonej zasypki,
- m2 (metr kwadratowy) umocnienia skarpy

8. ODBIÓR ROBÓT

8.1. Ogólne zasady odbioru robót

Ogólne zasady odbioru robót podano w ST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” [1], pkt. 8.

Roboty uznaje się za wykonane zgodnie z dokumentacją projektową, ST i wymaganiami Inżyniera, jeżeli wszystkie pomiary i badania z zachowaniem tolerancji wg punktu 6 dały wyniki pozytywne.

8.2. Odbiór robót zanikających i ulegających zakryciu

Odbiorowi robót zanikających i ulegających zakryciu podlegają:

- wykonane wykopy,
- odwodnienie wykopu,
- umocnienie wykopu,
- zmontowana konstrukcja stalowa,
- uszczelnienie połączeń śrubowych i styków blach,
- umocnienie stożków kamieniem hydrotechnicznym w geokracie.

Odbiór tych robót powinien być zgodny z wymaganiami ST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” [1] oraz niniejszej ST.

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI

9.1. Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności

Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w ST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” [1], pkt 9.

9.2. Cena jednostki obmiarowej

Cena jednostkowa obejmuje:

- zakup i montaż elementów konstrukcyjnych z blachy falistej zabezpieczonych antykorozyjnie zgodnie z dokumentacją techniczną, wraz z uszczelnieniem.
- ułożenie zasypki inżynierskiej,
- zakup i wbudowanie kamienia hydrotechnicznego oraz geokraty wraz z niezbędnymi akcesoriami.

9.3. Sposób rozliczenia robót tymczasowych i prac towarzyszących

Cena wykonania robót określonych niniejszą ST obejmuje:

- roboty tymczasowe, które są potrzebne do wykonania robót podstawowych, ale nie są przekazywane Zamawiającemu i są usuwane po wykonaniu robót podstawowych,
- prace towarzyszące, które są niezbędne do wykonania robót podstawowych, niezaliczane do robót tymczasowych.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE

10.1. Specyfikacje Techniczne

1. D-M-00.00.00 Wymagania ogólne

10.2. Normy

2. PN-EN 1461:2000 Powłoki cynkowe nanoszone na stal metodą zanurzeniową (cynkowanie jednostkowe) -- Wymagania i badania
3. PN-S-02205:1998 Drogi samochodowe -- Roboty ziemne -- Wymagania i badania
4. PN-B-04481:1988 Grunty budowlane -- Badania próbek gruntu
5. PE-EN 1090-1+A1:2012 Wykonanie konstrukcji stalowych i aluminiowych -- Część 1: Zasady oceny zgodności elementów konstrukcyjnych
6. PN-EN 1997 EuroKod 7 Projektowanie geotechniczne

10.3. Inne

7. Zalecenia Projektowe i Technologiczne dla Podatnych Konstrukcji Inżynierskich z Blach Falistych. Załącznik do Zarządzenia Nr 9 Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad z dnia 18 marca 2004, Żmigród 2004